

тили срѣщу тѣхъ, освенъ дето не сж могли да имъ направятъ нищо, но понеже разбойниците били пресѣкли телеграфнитѣ жици, минало се доста време, докато се съобщи на другитѣ постове и се донесе въ Русе и Свищовъ. Въ послѣдствие, докато стигнатъ тамъ редовнитѣ и запасни войски, както и жандармерията, изпратени отъ Търново и околноститѣ, живущитѣ около това мѣсто бѣжанци-черкези, обсадили разбойниците въ Караисенскитѣ лозя, следъ което, като сж пристигнали отъ околнитѣ мѣста запасни войници, въ завързалото се сражение сж паднали убити трима души и двама били заловени. По едно време разбойниците влѣзли въ гората Пентече, обаче, следъ като сж пристигнали редовнитѣ царски войски, почнали сж сражение, въ което сж били убити още шестима души. Оттамъ разбойниците минали въ гората на Шугратъ, гдето сжщо така сж били преследвани и въ завързалото се сражение, станало въ околноститѣ на с. Павликени — всичко избититѣ разбойници сж стигнали числото 14 души: трима души сж били ранени и двама души заловени живи. Най-после, когато сж се укрили и окопали въ гората на Плужна, завързало се тамъ сражение и продължило доста дълго време и, както тамъ, така сжщо и въ сраженията станали въ селата: Добромирка, Дибичларъ, мѣстността, наричана „Чилъ мандра“,